

Paras lahja

Gayle Kinney-Cornelius
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Josiah oli innoissaan. Tänään oli isän syntymäpäivä! Äiti laitto keittiöön värikkäitä serpenttinejä. Hän valmisti myös erityisen syntymäpäiväkakun.

"Meidän pitäisi antaa isälle lahjoja", Josiah sanoi.

"Joo!" hänen pikkusiskonsa Madeline sanoi.

"Mutta mitä?"

"Minulla on idea."

Josiah meni vajalle. Hän otti muutaman laudanpalan ja liimasi ne yhteen pieneksi penkiksi.

"Minä poimin isälle kukkia puutarhasta!" Madeline piteli kukkia.

"Luuletko, että hän pitää niistä?"

Josiah nyökkäsi myöntävästi.

"Maltan tuskin odottaa, että hän näkee lahjansa!"

Sinä iltapäivänä Josiah ja Madeline lauloivat "Hauskaa syntymäpäivää sulle" ja söivät kakkua isän kanssa.

"Nyt on lahjojen aika!" Josiah sanoi. Hän antoi isälle oman lahjansa.

Isä avasi lahjakäreen.

"Oho! Tämähän on hieno. Kiitos!"

Isä halasi Josiahia lujasti.

Sitten Madeline antoi isälle kukat.

"Kiitos oikein paljon!" Isä hymyili. "Nämä ovat kauniita."

Pian oli aika siivota pöytä.

"Josiah, voitko auttaa pöydän siivoamisessa?" äiti kysyi.

"Tietysti", sanoi Josiah. Hän virnisti ja kantoi astiat pesualtaaseen.

"Minäkin voin auttaa", Madeline sanoi.

Isä hymyili leveästi. "Olen tosi onnellinen, kun te kaksi autatte ja olette ystävällisiä toisillenne. Tiedän, että Jeesuskin ilahtuu. Se on kaikkein paras lahja!"

Myöhemmin Josiah ja Madeline leikkivät leluillaan. Josia rakensi rakennuspalikoista korkean tornin. Se oli miltei yhtä korkea kuin hänkin! Mutta sitten Madeline kaatoi sen kumoon.

"Hei!" Josiah sanoi. "Sinä pilasit tornini!" Hän otti Madelinelta lelun.

"Se on minun!" Madeline huusi.

Isä tuli huoneeseen. Hän kurtisti otsaa. Hän muistutti heitä leikkimään leluilla vuorotellen.

Kun isä lähti, Josiah kysyi: "Näitkö isän kasvot? Hän näytti surulliselta."

"Miksi hän oli surullinen?" Madeline kysyi.

"Isä sanoi, että paras lahja on se, että me

olemme ystävällisiä", Josiah sanoi. "Mutta me unohdimme."

"Ai." Madeline katsoi lattiaa. "Anteeksi, että kaadoin tornisi."

"Ei se mitään", Josiah sanoi. "Anteeksi, että suutuin. Ollaan ystävällisiä loppupäivän ajan."

"Mutta entä jos unohdamme?" Madeline kysyi.

"Sitten meidän täytyy pyytää anteeksi ja yrittää uudelleen olla kilttejä", Josiah sanoi.

Josiah ja Madeline keräsivät palikat. Sitten he pelasivat uutta peliä. Kun isä käveli ohi, hän hymyili.

"Me taisimme onnistua!" Madeline kuiskasi Josialle. "Annoimme isälle hienon lahjan!"

Josiah hymyili. "Niin annoimmekin. Ja se on lahja myös Jeesukselle!" ●

Miltä isästä tuntui, kun Josiah oli kiltti Madelinelle?